

Sygn. akt I C 1553/13

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Anna Ogińska - Łągiewka

Protokolant Piotr Jarosz

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2014 roku w Warszawie

z rozpoznał sprawę

z powództwa E. D. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego

przeciwko J. C.

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powoda E. D. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego na rzecz pozwanej J. C. 197,00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 1553/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 stycznia 2013 roku powód (...)Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G.wniósł przeciwko pozwanej J. C.o zapłatę kwoty 587,46 zł. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 31 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik powoda wyjaśnił, iż przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez stronę pozwaną z (...)S. A.(wierzyciel pierwotny) umowy o świadczenie usług z dnia 23 grudnia 2009 roku. Pozwana nie wywiązała się z warunków umowy, uchylając się od ponoszenia opłat abonamentowych w związku z czym (...)S.A. z dniem 30 września 2011 roku wypowiedziała pozwaną umowę. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się: suma nieuiszczonych opłat abonamentowych - 226,40 zł., 62,06 zł. – suma odsetek ustawowych naliczonych od dnia następnego po dacie wypowiedzenia umowy, do dnia wytoczenia powództwa, 299 zł. – suma naliczonych zgodnie z umową opłat. W dniu 30 listopada 2012 roku wierzyciel pierwotny dokonał przelewu przysługującej mu od strony pozwanej wierzytelności na rzecz powoda / k. 1-5/.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 22 lutego 2013 roku w sprawie sygn. akt VI Nc-e 268053/13, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uwzględnił dochodzone roszczenie w całości / k. 6/.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwana J. C. zaskarżyła nakaz zapłaty w całości i wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Podniosła, że przeczy wszystkim twierdzeniom powoda zawartym w pozwie / k. 7/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 grudnia 2009 roku pomiędzy J. C.a (...)sp. z o.o. w W.podpisana została umowa o abonament / k. 25/.

W myśl zapisu pkt 13 umowy Abonent oświadczał, że otrzymał i zapoznał się z treścią Regulaminu umowy o abonament oraz załączników nr 1-15, które stanowiły integralną jej część i zgadzał się na włączenie ich do treści niniejszej umowy oraz wyrażał zgodę na przetwarzanie danych osobowych uzyskanych przez operatora w związku z niniejszą umową / k. 25/.

Zgodnie z art. 6 Aneksu R.do powyższej umowy w przypadku rozwiązania Umowy z winy Abonenta przed upływem 18 miesięcy od daty zawarcia umowy, który przy jej zawarciu, w ramach akcji promocyjnej otrzymał R.lub Antenę Satelitarną lub Sprzęt do użytkowania, Abonent zapłaci Operatorowi (...) karę umowną wysokości 299 zł. w terminie 7 dni od daty doręczenia mu wezwania do zapłaty. Abonent nie miał obowiązku zapłaty kary umownej jeżeli Abonent dokona wypowiedzenia umowy w trybie art. 4 § 1 ust. 1 Regulaminu, art. 7 § 1 , art. 8 § 1 lub wypowie ją w trybie art. 15 § 8 Regulaminu / k. 28-29/.

Zgodnie z Regulaminem Umowy o Abonament po upływie okresu minimalnego, umowę przedłużoną na czas nieokreślony każda ze stron mogła wypowiedzieć za 3-miesięcznym okresem wypowiedzenia, ze skutkiem rozwiązującym na koniec miesiąca kalendarzowego. Wypowiedzenie umowy stawało się skuteczne, jeżeli zostało dokonane w formie pisemnej i doręczone drugiej stronie listem poleconym (art. 6 § 2) / k. 45-49/.

Umowa o Abonament uległa rozwiązaniu w dniu 30 września 2011 roku / k. 99 – pismo z dnia 13 października 2011 roku/.

Pismem z dnia 7 stycznia 2013 roku (...)S.A. w W.zawiadomił J. C.o zmianie wierzyciela. Nabywcą wierzytelności został (...)Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny. W związku z powyższym wezwano J. C.do zapłaty należności w kwocie 586,60 zł. w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego zawiadomienia na rachunek nowego wierzyciela / k. 32/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wszechstronnej analizy akt spray, na które złożyły się dokumenty wskazane i opisane w treści, niekwestionowane przez żadną ze stron i których autentyczność nie budziła żadnych wątpliwości Sądu.

Zebrane dowody stanowiły wystarczającą podstawę do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Legitymacja procesowa oznacza uprawnienie do występowania w procesie w charakterze powoda (legitymacja czynna) lub pozwanego (legitymacja bierna). Rozróżnia się przy tym legitymację materialną - wynikającą z posiadania prawa podmiotowego lub interesu prawnego podlegającego ochronie na drodze sądowej oraz legitymację formalną - oznaczającą uprawnienie do wytoczenia powództwa i popierania go w celu ochrony praw podmiotowych własnych bądź cudzych.

Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2010 roku, sygn. akt II CSK 323/09, opubl. Lex nr 602680, tylko przepis prawa materialnego, stanowiącego podstawę interesu prawnego, stwarza dla określonego podmiotu legitymację procesową strony. Strona jest zatem pojęciem materialnoprawnym, a nie procesowym, a przeto o tym czy dany podmiot jest stroną postępowania cywilnego, tj., czy ma uprawnienie do wystąpienia z roszczeniem, przesądzają przepisy prawa materialnego, mające zastosowanie w konkretnym stanie faktycznym, nie zaś przepisy procesowe.

Ponadto przed oceną merytoryczną sprawy Sąd zawsze z urzędu ustala czy strony występujące w procesie posiadają legitymację, jej brak zawsze skutkuje oddaleniem powództwa bez potrzeby, a dokładniej bez możliwości merytorycznej oceny roszczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 2 kwietnia 2009 roku, opubl. Lex nr 503250).

W ocenie Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy, powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G., nie wykazał w sposób skuteczny swojej legitymacji procesowej czynnej. Powód nie przedłożył bowiem umowy przelewu wierzytelności, z której wynikałoby, że nabył wierzytelność dochodzoną pozwem przeciwko J. C. od (...) S.A. w W.. Zdaniem Sądu samo zawiadomienie o zmianie wierzyciela nie stanowi wystarczającej podstawy do uznania, iż do zmiany wierzyciela rzeczywiście doszło.

Odnosnie przedłożonego wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego Nr (...) / k. 34/ stwierdzić należało, iż dokument ten nie posiadał mocy prawnej dokumentu urzędowego z uwagi na stanowisko Trybunału Konstytucyjnego wyrażone w wyroku z dnia 11 lipca 2011 roku, sygn. akt P 1/10, opubl. OTK-A 2011/6/53, zgodnie którym art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 183, poz. 1537 i 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540, z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 106, poz. 670, Nr 126, poz. 853 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622) w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 20 Konstytucji.

Zgodnie z postanowieniem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 15 lutego 2013 roku, sygn. akt I ACz 284/13 oświadczenie funduszu li tylko potwierdzające istnienie wierzytelności i nabycie ich przez fundusz nie mieści się w kategorii dokumentów urzędowych wymienionych w art. 194 ustawy z 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i w konsekwencji nie może stanowić wystarczającej podstawy do wykazania przejścia uprawnień na następcę, stosownie do treści art. 788 § 1 k.p.c.

I wreszcie jak wyjaśnił to Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 czerwca 2013 roku, w sprawie sygn. akt V CSK 329/12, opubl. Lex nr 1375500, dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności. Okoliczności te, w razie ich kwestionowania przez stronę przeciwną, powinien wykazać fundusz odpowiednimi dowodowymi, zgodnie z ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c.

Reasumując, wobec zakwestionowania przez pozwaną wszystkich okoliczności podnoszonych przez powoda oraz nie wykazania legitymacji procesowej czynnej przez powoda, a co za tym idzie skuteczności umowy cesji, a tym samym istnienia i wysokości wierzytelności dochodzonej pozwem, powództwo na zasadzie przepisu art. 509 k.c. podlegało oddaleniu.

Na marginesie rozważań podnieść należy, iż poza tym powód nie przedstawił wyliczenia skąd wynika kwota zaległości i na jakiej podstawie naliczał abonament po zakończeniu umowy z dnia 23 grudnia 2009 roku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd oparł na podstawie przepisu art. 98 k.c. w zw. z § 6 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 461).

Mając na względzie powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.